ततो मां भगवानाह वितरिष्यामि ते द्विज। सरस्वतीह वाग्भूता शरीरन्ते प्रवेक्ष्यति।
ततो मामाह भगवानास्यं त्वं विवृतं कुरु। विवृतञ्च ततो मेस्यं प्रविष्टा च सरस्वती। ११७२०
ततो विदह्यमानोऽहं प्रविष्टोऽम्भस्तदानघ। अविज्ञानादमर्षाच्च भास्करस्य महात्मनः।
ततो विदह्यमानं मामुवाच भगवान् रविः। मुहूर्त्तं सह्यतां दाहस्ततः शीतोभविष्यसि।
शीतीभूतञ्च मां दृष्ट्वा भगवानाह भास्करः। प्रतिष्ठास्यति ते वेदः सखिलः सोत्तरो द्विज।
कृत्स्नं शतपथञ्चैव प्रणेष्यसि द्विजर्षभ। तस्यान्ते चापुनर्भावे बुद्धिस्तव भविष्यति।
प्राप्स्यसे च यदिष्टं तत् सांख्ययोगेप्सितं पदं। एतावदुक्त्वा भगवानस्तमेवाभ्यवर्त्तत। ११७३
ततोनु व्याहृतं श्रुत्वा गते देवे विभावसौ। गृहमागत्य संहृष्टो ऽचिन्तयं वै सरस्वतीं।
ततः प्रवृत्ताऽतिशुभा स्वरव्यञ्जनभूषिता। ओंकारमादितः कृत्वा मम देवी सरस्वती।
ततोऽहमर्थ्यं विधिवत् सरस्वत्यै न्यवेदयं। तपताञ्च वरिष्ठाय निषण्णस्तत्परायणः।
ततः शतपथं कृत्स्नं सरहस्यं ससंग्रहं। चक्रे सपरिशेषञ्च हर्षेण परमेण ह।
कृत्वा चाध्ययनं तेषां शिष्याणां शतमुत्तमं। विप्रियार्थं सशिष्यस्य मातुलस्य महात्मनः। ११७४
ततः सशिष्येण मया सूर्य्येणेव गभस्तिभिः। व्यस्तो यज्ञो महाराज पितुस्तव महात्मनः।
मिषतो देवलस्यापि ततोर्द्धं कृतवानहं। स्ववेददक्षिणायार्थं विमर्द्दं मातुलेन ह।
सुमन्तुनाऽथ पैलेन तथा जैमिनिना च वै। पित्रा ते मुनिभिश्चैव ततोऽहमनुमानितः।
दश पञ्च च प्राप्तानि यजूंष्यर्कान्मयाऽनघ। तथैव रोमहर्षेण पुराणमवधारितं।
बीजमेतत् पुरस्कृत्य देवीञ्चैव सरस्वतीं। सूर्य्यस्य चानुभावेन प्रवृत्तोऽहं नराधिप। ११७५
कर्त्तुं शतपथञ्चेदमपूर्व्वञ्च कृतं मया। यथाभिलषितं मार्गं तथा तच्चोपपादितं।
शिष्याणामखिलं कृत्स्नमनुज्ञातं ससंग्रहं। सर्व्वे च शिष्याः शुचयो गताः परमहर्षिताः।
शाखाः पञ्चदशेमास्तु विद्याभास्करदेशिताः। प्रतिष्ठाप्य यथाकामं वेद्यं तदनुचिन्तयेत्।
किमत्र ब्रह्मणस्यर्हं किञ्च वेद्यमनुत्तमं। चिन्तयंस्तत्र चागत्य गन्धर्व्वो मामपृच्छत।
विश्वावसुस्ततो राजन् वेदान्तज्ञानकोविदः। चतुर्व्विंशत्ततोऽपृच्छत् प्रश्नान् वेदस्य पार्थिव। ११७५०
पञ्चविंशतिमं प्रश्नं पप्रच्छान्वीक्षिकीन्तदा। विश्वाविश्वं तथाऽश्वाश्वं मित्रं वरुणमेव च।
ज्ञानं ज्ञेयं तथाऽज्ञेज्ञः कल्पा अतपास्तथा। सूर्य्यादः सूर्य्य इति च विद्याविद्ये तथैव च।
वेद्यावेद्यन्तथा राजन्नचलं चलमेव च। अपूर्व्वमनयं चय्यमेतत् प्रश्नमनुत्तमं।
अथोक्तश्च महाराज राजा गन्धर्व्वसत्तमः। पृष्टवाननुपूर्व्वेण प्रश्नमर्थवदुत्तमं।
मुहूर्त्तमुष्यतां तावद्यावदेवं विचिन्तये। वाढमित्येव कृत्वा च तुष्णीं गन्धर्व्व आस्थितः। ११७५५
ततोऽनुचिन्तयमहं भूयो देवीं सरस्वतीं। मनसा स च मे प्रश्नो दध्नो घृतमिवोद्धृतं।
तत्रोपनिषदञ्चैव परिशेषञ्च पार्थिव। मथ्नामि मनसा तात दृष्ट्वा चान्वीक्षिकीं परां।
चतुर्थी राजशार्दूल विद्येषा साम्परायिकी। उदीरिता मया तुभ्यं पञ्चविंशादधिष्ठिता।